

Dosarul nr.2rac-486/18

Prima instanță: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău (jud: I.Mînăscurtă)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A.Minciuna, V.Mihaila, V.Sîrbu)

ÎNCHEIERE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău”, denumirea actuală Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Societății pe Acțiuni „Agat” cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, casată hotărârea din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, în partea respingerii ca tardivă a acțiunii și menținută hotărârea în partea respingerii ca neîntemeiată a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 14 februarie 2013, Societatea pe Acțiuni „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău” (în continuare SA „CET-2”), denumirea actuală Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Agat” (în continuare SA „Agat”) cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, SA „CET-2” a indicat că, la 30 ianuarie 1991 a încheiat cu Uzina ”ПЭБМ” (succesorul în drept SA „Agat”) contractul, potrivit căruia ultima i-a transmis calitatea de „beneficiar” a construcției casei nr. xxxx din or. xxxx, microraioul xxxx, cu 16 etaje și 191 apartamente, iar după finisarea construcției SA „CET-2” urma să-i transmită Uzinei ”ПЭБМ” - 61 apartamente.

Reclamanta a subliniat că SA „Agat” prin contractul de vânzare – cumpărare nr. 9647 din 23 iulie 2008 a vândut magazinul de legume inclusiv

anexa cu suprafața de 541,3 m.p., situate în mun. xxxx, bd. xxxx, cu numărul cadastral xxxx.

Ulterior, la 15 februarie 2010 Judecătoria Economică de Circumscripție a admis cererea de revizuire depusă de către SA „CET-2” împotriva hotărârii din 22 mai 2008 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, adoptată în cauza civilă la acțiunea înaintată de SA „Agat” (succesorul în drept al Uzinei ”ПЭВМ”) împotriva APLP – 54/345 privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra încăperilor nelocuibile din bd. xxxx, cu suprafața de 541,3 m.p., dosarul menționat fiind transmis Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău, care prin încheierea din 15 mai 2012 a scos de pe rol acțiunea SA „Agat” împotriva APLP 54/345.

Din considerentul că după cum a invocat reclamanta în acțiune, SA „Agat” nu a avut nici un temei legal asupra magazinului de legume inclusiv asupra anexei, însă a vândut bunul dat cauzându-i astfel un prejudiciu material, a fost depusă prezenta acțiune.

Reclamanta SA „CET-2” a solicitat încasarea din contul pârâtei SA „Agat” în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 1 175 647,64 lei.

Prin hotărârea din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată depusă de către SA „CET-2” a fost respinsă ca fiind neîntemeiată și depusă tardiv.

Nefiind de acord cu hotărârea din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, la 31 decembrie 2014 SA „CET-2” a contestat-o cu apel, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond și pronunțarea unei noi hotărâri, de admitere a acțiunii.

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei în apel, potrivit deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015 privind înregistrarea modificărilor, a fost înregistrată și consemnată în Registrul de stat al persoanelor juridice modificările în actele de constituire ale persoanei juridice, astfel denumirea SA „CET-2” a fost modificată în SA „Termoelectrica”.

Prin decizia din 11 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „CET-2”, casată hotărârea din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău și pronunțată o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către SA „CET-2” a fost admisă, fiind dispusă încasarea din contul SA „Agat” în beneficiul SA „CET-2” a prejudiciului material în sumă de 1 175 647,64 lei și a taxei de stat în sumă de 35 269,43 lei. S-a încasat din contul SA „Agat” în bugetul de stat pentru examinarea apelului taxa de stat în sumă de 26 452 lei.

Prin decizia din 20 aprilie 2016 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SA „Agat”, casată decizia din 11 februarie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind remisă la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 17 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, în partea în care s-a respins ca tardivă

acțiunea și s-a menținut hotărârea primei instanțe în partea în care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea SA „CET-2”.

Prin decizia din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, casată decizia din 17 mai 2017 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind remisă la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de SA „Termoelectrica”, casată hotărârea din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, în partea respingerii ca tardivă a acțiunii și menținută hotărârea în partea respingerii ca neîntemeiată a acțiunii.

La 21 septembrie 2018, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei din 30 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 8 decembrie 2014 a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a actelor judecătorești contestate ce formează obiectul prezentului recurs în partea în care s-a respins ca neîntemeiată acțiunea, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care cererea de chemare în judecată depusă de către SA „Centrala Electrică de Termoficare nr. 2 din Chișinău”, denumirea actuală SA „Termoelectrica” să fie admisă integral.

În susținerea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel motivată anexate la dosar, suplimentar invocându-se că, la examinarea cauzei atât instanța de apel cât și prima instanță au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii.

La 22 octombrie 2018 în adresa intimă SA „Agat” a fost expediată copia recursului declarat de SA „Termoelectrica”, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Prin referința depusă la 26 noiembrie 2018, SA „Agat” a solicitat declararea recursului declarat de SA „Termoelectrica” ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 30 mai 2018, însă date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat de SA „Termoelectrica” la 21 septembrie 2018 este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Termoelectrica”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul vizat urmează a fi declarat inadmisibil.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Termoelectrica”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de

către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „Termoelectrica”.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva